

MUTISMUS

- ztráta schopnosti verbálně komunikovat
- hraniční problematika mezi různými vědními obory – psychiatrie, psychologie, foniatrye a logopedie
- lidská řeč – nejvyšší schopnost – často vystavena psychogenním faktorům
- není podmíněný poškozením CNS

mutismus

- primárně psychogenně podmíněná porucha
- maladaptivní obranný mechanismus, který je reakcí na akutní psychotraumatizující podnět nebo chronickou frustraci, kdy se neuspokojují základní psychické potřeby dítěte

klasifikace mutismu

- celá řada pojetí
- totální – absence řečových projevů je rozšířena na veškeré osoby, prostředí a situace, ve kterých se jedinec ocitá
- elektivní – absence řeči v konkrétní situaci, prostředí, v kontaktu s určitými osobami

etiologie mutismu

- nejčastěji u dětí předškolního a mladšího školního věku
- pravděpodobnost vzniku poruchy není závislá na inteligenci
- zvyšují určité osobnostní vlastnosti – zlostnost, stydlivost...
- rodiče s hyperprotektivním modelem výchovy
- tělesné tresty, projevy agresivního chování mezi rodiči

příčiny

- Endogenní
- Exogenní

tři základní skupiny etiopatogenetických faktorů

- 1.
- 2.
- 3.

- chronické stresové faktory – obava z trestu, nadměrná přísnost ze strany učitele
- udržovací faktory – přetrvávání výše uvedených skupin faktorů
- nevhodná reakce okolí na mutismus – trestání, podplácení dítěte, nátlak

diagnostika

- rodinná anamnéza
- postavení dítěte v rodině
- rodinná atmosféra a výchovné přístupy
- osobnostní charakteristiky dítěte

mezioborová spolupráce

- psychologické vyšetření (IQ, projektivní metody)
- neurologické vyšetření – EEG
- foniatrické vyšetření
- otorinolaryngologické vyšetření

terapie